

DECIZIA nr. 6/2009
privind solutionarea contestatiei formulate de
SC X SRL din Pitesti, Arges
inregistrata la Directia generala a finantelor publice Arges
sub nr. X/2008

Prin adresa nr. X/2008, Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Administratia financiara a municipiului Pitesti cu privire la contestatia formulata de SC X SRL din Pitesti impotriva deciziei de impunere nr. X/2008 intocmita in baza raportului de inspectie X/2008 privind suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata;
- X lei majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- X lei impozit pe profit;
- X lei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- X lei impozit pe dividende;
- X lei majorari de intarziere aferente impozitului pe dividende.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art. 205, art. 207 si art. 209 (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solucioneze contestatia formulata de SC X SRL din Pitesti.

I. In sustinerea contestatiei societatea arata ca organele de inspectie fiscala nu au justificat motivul pentru care au considerat ca unele cheltuieli inregistrate de societate nu au fost efectuate in scopul realizarii de venituri, iar constatarile in ceea ce priveste modul de luare in calcul la determinarea impozitului pe profit a cheltuielilor inregistrate cu amenzi si penalitati sunt netemeinice.

De asemenea, petenta precizeaza ca determinarea adaosului comercial pe baza cotei medii nu a fost facuta in mod corect deoarece procentul de adaos a fost aplicat la valoarea marfii inclusiv adaos comercial.

In contestatie se mai arata ca „ *precizarea din raportul de inspectie fiscala ca nu a fost colectata tva pentru toate facturile emise de societate nu*

este indreptatita deoarece la facturile incasate cu numerar a fost emis bon fiscal, iar suma inscrisa in raportul zilnic cuprindea si tva inscrisa in facturile emise, ...”.

Astfel, contestatoarea sustine ca urmeaza sa efectueze o expertiza contabila care va fi pusa la dispozitia organelor fiscale si solicita anularea Deciziei de impunere nr. X/2008.

II. Prin raportul de inspectie fiscala nr. X/2008, organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei financiare a Municipiului Pitesti – Serviciul de inspectie fiscala 1, au procedat la efectuarea unei inspectii fiscale generale la SC X SRL.

Perioada supusa controlului a fost 01.01.2003 – 31.08.2008, constatandu-se urmatoarele:

In perioada verificata organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea a diminuat profitul impozabil prin neluarea in calcul la determinarea profitului impozabil a cheltuielilor cu amenzile si penalitatile inregistrate si prin inregistrarea de cheltuieli care nu au fost facute in scopul realizarii de venituri.

De asemenea, organele de inspectie fiscala au procedat la inventarierea stocului de marfa existent la momentul verificarii stabilindu-se o lipsa in gestiune in suma de X lei si au determinat impozitul pe profit si taxa pe valoarea adaugata aferente lipsei in gestiune.

Urmare constatarilor organelor de inspectie fiscala a fost stabilita in sarcina SC X SRL o diferenta de impozit pe profit in suma de X lei si o diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei.

Totodata, pentru neachitarea in termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar au fost calculate majorari de intarziere in suma de X lei, iar pentru neachitarea in termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar au fost calculate majorari de intarziere in suma de X lei.

III. Cu adresa nr. X/2008, Activitatea de inspectie fiscala a inaintat copia adresei prin care a fost inaintat Parchetului de pe langa Judecatoria Pitesti procesul verbal nr. X/2008 si a fost solicitata efectuarea de cercetari in vederea existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale unor infractiuni, precum si referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei si propune suspendarea contestatiei formulate de SC X SRL pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala.

IV. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosar, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de X lei reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si accesorii aferente, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii se poate pronunta pe fondul contestatiei in conditiile in care constatările referitoare la lipsa in gestiune cuprinse in decizia de impunere nr. X/2008 au fost inaintate Parchetului de pe langa Judecatoria Pitesti.

In fapt, prin decizia de impunere nr. X/2008 s-au stabilit in sarcina contestatoarei impozit pe profit suplimentar in suma de X lei, majorari si penalitati de intarziere in suma de X lei, taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de X lei si majorari si penalitati de intarziere in suma de X lei, intrucat s-a constatat ca societatea nu a evidentiat in acte contabile toate veniturile realizate din activitatea de comercializare a marfurilor, ceea ce a condus la diminuarea impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata datorate bugetului de stat.

Prin adresa nr. X/2008 Administratia financiara a municipiului Pitesti a sesizat organele de urmarire penala in legatura cu constatările efectuate pe parcursul inspectiei fiscale si care ar putea intruni elementele constitutive ale unei infractiuni si a inaintat Parchetului de pe langa Judecatoria Pitesti procesul verbal incheiat la data de 29.10.2008 pentru inceperea cercetarilor in vederea stabilirii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunilor prevazute de art. 9 alin. (1), lit. b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale si care au generat bugetului de stat un prejudiciu in suma de X lei reprezentand impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata si accesoriile aferente.

In drept, art. 214 (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“ (1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la nexistenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa; ... ”.

Se retine astfel ca intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin raportul de inspectie fiscala nr. X/2008 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. X/2008, pe de o parte si stabilirea de catre organul de cercetare si urmarire penala, pe de alta parte, a existentei sau inexistentei naturii infractionale a faptelor savarsite, exista o stransa interdependentă de care

depinde solutionarea cauzei cu care a fost investita Directia generala a finantelor publice Arges.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca obligatiile fiscale suplimentare au fost stabilite pe considerentul ca societatea SC X SRL pentru lipsa in gestiune in suma totala de X lei nu a inregistrat venituri din comercializarea marfurilor, aspect asupra carora urmeaza sa se pronunte organele de cercetare penala la care au fost inaintate actele intocmite de organele de inspectie fiscala.

In consecinta, in conditiile in care asupra realitatii operatiunilor desfasurate de societate contestatoarea se efectueaza cercetari de catre Parchetul de pe langa Judecatoria Pitesti, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii nu se poate pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale.

Luand in considerare situatia de fapt si prevederile legale mentionate mai sus, se retine ca se va suspenda solutionarea pe cale administrativa a contestatiei formulata de SC X SRL pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala.

In functie de solutia pronuntata cu caracter definitiv pe latura penala procedura de solutionare pe cale administrativa va fi reluata in conditiile legii respectiv in temeiul art. 214 (3) Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, care dispune:

„ Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea sau dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a incetat sau nu.”

2. Referitor la suma de X lei reprezentand impozit pe profit suplimentar, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea a diminuat profitul impozabil prin inregistrarea de dobanzi, amenzi si penalitati de intarziere si cheltuieli care nu au fost efectuate scopul realizarii de venituri impozabile.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 2004 – 2007 societatea nu a luat in calcul la determinarea profitului impozabil cheltuielile cu amenzi si penalitati inregistrate in evidenta contabila, fapt ce a condus la recalcularea profitului impozabil si stabilirea unui impozit pe profit suplimentar in suma de X lei.

De asemenea, s-a constatat ca in perioada verificata SC X SRL a inregistrat cheltuieli cu materiale, obiecte de inventar, cheltuieli efectuate de terti si cheltuieli cu intretinerea si reparatiile care nu au facut obiectul activitatii desfasurate de societate, nefiind efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, organele de inspectie fiscala stabilind un impozit pe profit suplimentar in suma de X lei.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, conform caruia:

“ (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

.....

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

.....

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. ...”.

Fata de prevederile legale de mai sus se retine ca pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, iar dobanzile, amenzile si penalitatile de intarziere nu sunt cheltuieli deductibile.

Avand in vedere si dispozitiile art. 19 (1) din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile...”, se retine ca petenta nu a respectat dispozitiile legale referitoare la modul de calcul al impozitului pe profit in sensul ca la diferenta dintre veniturile realizate si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri nu a adaugat cheltuielile nedeductibile de natura dobanzilor, amenzilor si penalitatilor de intarziere, precum si cheltuielile care nu au fost efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile.

In concluzie, organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la stabilirea diferentei de impozit pe profit in suma de X lei, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Referitor la suma de X lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata stabilita suplimentar, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta unor operatiuni care nu au fost destinate utilizarii

in folosul operatiunilor sale taxabile.

In fapt, in perioada 2003 – 2007 societatea a inregistrat aprovizionari de materiale , obiecte de inventar, prestari servicii efectuate de terti si cheltuieli cu intretinerea si reparatiile care nu au fost utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile, fapt pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de X lei.

In drept sunt aplicabile dispozitiile art. 22 (4) lit. a) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, republicata, care precizeaza:

“ Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:

a) operațiuni taxabile; ...”, si ale art. 145 (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

“Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;...”

Fata de aceste prevederi legale se retine ca SC X SRL avea dreptul sa deduca doar taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor sau seviciilor achizitionate si utilizate in operatiuni taxabile.

Avand in vedere ca petenta a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta aprovizionarilor de materiale, obiecte de inventar, prestari servicii efectuate de terti si cheltuieli cu intretinerea si reparatiile care nu au fost utilizate in folosul operatiunilor sale taxabile, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au stabilit o taxa pe valoarea adaugata suplimentara in suma de X lei, pentru acest capat de cerere contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata.

Referitor la suma de X lei reprezentand majorari si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen impozitul datorat.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada verificata societatea nu a achitat la termenele legale impozitul pe profit datorat pentru trimestrul IV 2003, trimestrul IV 2004, trimestrul IV 2005, trimestrul IV 2006, fapt pentru care au fost calculate in sarcina petentei majorari si penalitati de intarziere in suma de X lei.

În drept sunt aplicabile dispozițiile art. 20 (3) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, care precizează:

“ Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), au obligația să plătească în contul impozitului pe profit pentru trimestrul IV, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pe trimestrul III, urmând ca regularizarea pe baza datelor din bilanțul contabil să se efectueze până la termenul prevăzut pentru depunerea situațiilor financiare.” precum și ale art. 34 (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform caruia:

“ Contribuabilii care efectuează plăți trimestriale și, respectiv, lunare plătesc pentru ultimul trimestru sau pentru luna decembrie, în cazul Băncii Naționale a României, societăților comerciale bancare, persoane juridice române, și în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, respectiv o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru luna noiembrie a aceluiași an fiscal, urmând ca plata finală a impozitului pe profit pentru anul fiscal să se facă până la data stabilită ca termen limită pentru depunerea situațiilor financiare ale contribuabilului.”

Fata de prevederile legale sus menționate se reține că SC X SRL avea obligația de a plăti în contul impozitului pe profit pentru trimestrul IV, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pe trimestrul III.

Având în vedere că petenta datora pentru trimestrul IV 2003, trimestrul IV 2004, trimestrul IV 2005, trimestrul IV 2006, o sumă egală cu impozitul calculat și evidențiat pentru trimestrul III 2003, trimestrul III 2004, trimestrul III 2005, trimestrul III 2006, impozit nevrat până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor, se reține că aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitele.

În concluzie, în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări și penalități de întârziere în suma de X lei, pentru acest capăt de carieră contestată urmând a se respinge ca neîntemeiată.

Referitor la impozitul pe dividende stabilit suplimentar în suma de X lei și majorările de întârziere în suma de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice Arges prin Biroul soluționare contestații se poate pronunța pe fondul contestației, în condițiile în care aceasta nu este motivată.

În fapt, prin Decizia de impunere nr. X/2008 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. X/2008 organele de inspecție fiscală au constatat că

societatea nu a calculat, evidentiat si achitat la termenele legale impozitul pe dividende aferent anilor 2005 si 2007.

Drept urmare, in sarcina contestatoarei a fost calculata o diferenta de impozit pe dividende in suma de X lei, precum si majorari de intarziere in suma de X lei.

Prin contestatia formulata societatea nu aduce nici un argument care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala si nu motiveaza in nici un fel constestarea acestor obligatii de plata.

In drept, art. 206 (1) lit. c) si d) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede:

“ Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

.....

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”, coroborat cu pct. 12.1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizeaza:

“ Contestația poate fi respinsă ca:

.....

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; “

In baza celor retinute si avand in vedere faptul ca societatea contestatoare nu aduce argumente referitoare la aceste sume care sa fie justificate cu documente si motivate pe baza de dispozitii legale care sa combata constatările organelor de inspectie fiscala sau din care sa rezulte o situatie contrara fata de cea constatata de organele de inspectie fiscala, contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru aceste capete de cerere in suma totala de X lei.

Pentru considerentele retinute aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 19, art. 21, art. 34 si art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 22 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 20 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, pct. 12.1 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 206, art 207, art. 209, art. 214 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, se :

DECIDE

1. Suspendarea solutionarii contestatiei formulate de SC X SRL pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei taxa pe valoarea adaugata;
- X lei majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- X lei impozit pe profit;
- X lei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea definitiva a motivului care a determinat suspendarea in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea acesta sa fie inaintat spre solutionare organului competent.

2. Respingerea ca neintemeiata contestatiei formulate de SC X SRL pentru suma de X lei reprezentand:

- X lei impozit pe profit;
- X lei taxa pe valoarea adaugata;
- X lei majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;

3. Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulate de SC X SRL pentru suma de X lei, reprezentand:

- X lei impozit pe dividende;
- X lei majorari de intarziere aferente impozitului pe dividende.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

Director executiv